

Josep M. Casasús i Guri

É s doctorà en ciències de la informació per la Universitat Autònoma de Barcelona, amb premi extraordinari per la tesi sobre el periodisme de Josep Pla —la primera que es llegí sobre aquest autor—, i va ampliar els estudis en centres universitaris de París i Estrasburg. És catedràtic de periodisme a la Universitat Pompeu Fabra (UPF) i consultor de l'Observatori de la Comunicació Científica. Ha estat sotsdirector i secretari general de la redacció de *La Vanguardia*; redactor en cap dels diaris *TeleXpres* i *Catalunya Express*; director de les revistes *Dossier Mundo* i *Línites*, i defensor del lector de *La Vanguardia*. Fundà els estudis de periodisme de la UPF i fou membre fundador, secretari general i president de la Sociedad Española de Periodística. Amb l'obra *Ideología y análisis de medios de comunicación* (1972), va introduir a Espanya els mètodes estructuralistes d'anàlisi dels mitjans de comunicació. Ha rebut nombroses distincions: com a articulista, els premis Gaziol (1986), Avui (1979), Joan Mañé i Flaquer (1988) i Antoni de Senillosa (1994), i en el camp de l'assaig, els premis Xarxa (1980), Josep Vallverdú (1987) i Carles Rahola (1986). Li han estat atorgades la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (2011) i la Distinció Jaume Vicens Vives a la qualitat docent universitària (2013).